

Dette fremgaar ligeledes af de Oplysninger, som findes i Anmærkningerne Tillæg A. Sp. 1715—16 og Sp. 1721—22 angaaende selve Postrevisionskontorerne. Det ses saaledes Sp. 1715—16, at de reviderede Regnskabs Antal og Størrelse er steget i meget høj Grad i samme Tid. I 1866—67 var Regnskabs Antal ca. 5,700, nu er det ca. 16,700, og Sideantallet i selve Regnskaberne er steget endnu meget stærkere, det vil altsaa sige, at hvert enkelt Regnskab er betydelig meget større, end det var den Gang. I 1866—67 var Sideantallet 202,560, nu er det 1,225,000. Ligeledes vil det ses af Bilagene Antal, hvilke alle skulle esterses af Kontorpersonalet. Den Gang var Bilagene Antal ca. 1,900,000, nu er det nær ved 7 Mill., nemlig 6,952,000. Det samme gør sig gældende med Hensyn til indkomne og afgaaede Sager, som blive bogførte af Revisionskontorerne. Jeg skal her kun nævne et Par enkelte Tal, som findes Sp. 1721—22. Det ses der, at de indkomne Sager ere stegne med ca. 333 pCt., og at afgaaede Ekspeditioner ere stegne med 190 pCt. Det er, som sagt, Ting, som ærede Medlemmer altsammen kunne se i Anmærkningerne. Vi have jo ogsaa allesammen paa Følelsen, at den Udvikling, som er foregaaet paa Postvæsenets Omraade, er saa stor, at der næppe er noget Sideskifte paa noget andet Omraade i den tilsvarende Tid. Det er derfor naturligt, at Trangen til en Omordning er kommen frem, og der har heller ikke i Udvalget været delte Meninger i saa Henseende. Til det, som jeg særlig her har tilladt mig at pege paa, kommer der endnu et Par Momenter, som efter min Mening i særlig Grad maa begrunde, at man er gaaet saa vidt, som man er gaaet — thi man er i Virkeligheden gaaet ret vidt med Ansættelsen af ny Embedsmænd her. Det er Forholdet til Udlandet og Kassemanglerne. Med Hensyn til Udlandet vil det allerede af, hvad jeg før nævnte om Stigningen af Postanvisninger, haade hvad Antallet og hvad det samlede Beløbs Størrelse angaar, ses, at der er foregaaet en ret stor Udvikling. Men dertil kommer, at vi ere traadte ind i Verdenspostforeningen af 1874, efter at den Lov — nemlig Loven af 1870 — ifølge hvilken de nuværende Embedsmænd beklæde deres Pladser, er traadt i Kraft. Det vil ses, at i 1867 udveksledes der 272 Afregninger med 7 Stater, medens vi i 1893—94 udvekslede 1,555 Afregninger med 22 Stater, ikke at tale om, at der i mange andre Forhold er kommen forskellige Ting i Aarenes Løb paa Grund af Forholdet til Verdenspostforeningen, idet vi ikke alene danne vort eget hjemlige Postvæsen, men tillige udgøre en Del af det hele Verdens-

postvæsens Omraade. — Endelig er der Hensynet til Kassemanglerne. Det hedder i en Forordning af 8de Juli 1840, at Efterhyn skulde, saa vidt muligt, foretages ved Postkasserne, navnlig ved alle Kasser af nogen Betydning, en Gang hvert tredje Aar. Det har man tilstræbt, ja, man har i nogle Aar taget Sigte paa at naa til at faa et saadant Efterhyn hvert andet Aar, men med den voldsomme Udvikling, som Postvæsenet nu, var det umuligt at føre dette igennem, og nu kan man daarlige nok naa det hvert tredje Aar. Ved det foreliggende Forslag tilstræber man nu at kunne naa dette hvert Aar, og det er et Ønske, som af Flertallet og for Resten af hele Udvalget anses for meget berettiget. At Stigningen ogsaa der har været meget stærk, er jo ganske naturligt. I 1867—68, hvis Statistik laa til Grund for Lovens af 2den Juli 1870, havde vi 20 detaillerede Kasseundersøgelser det Aar. I 1893—94 havde vi 81 detaillerede Undersøgelser, og det er vist ret umuligt for de Embedsmænd, der nu ere, at naa synderlig højere, hvad vi jo gerne skulde. Skulde vi naa det, som var det ønskelige, nemlig at faa Kasse- efterhyn een Gang aarlig, vilde vi komme op til et Tal af mellem 250 og 300, idet, som jeg nævnedes før, Posthusenes Antal, der ved Begyndelsen af dette Tidsrum, jeg har nævnt, var 88, nu er 268, og der er jo Stigning hvert Aar, saa det vil vel ikke vare længe, inden vi naa op til 300. Efter alt det, jeg her har fremsført, nærer jeg ingen Tvivl om, at vistnok alle ere enige om eller have en Følelse af, at der er Trang til at udrette noget paa dette Omraade, da der virkelig siden den Tid, jeg har nævnt, ikke er gjort noget med Hensyn til Forøgelse af Embedsmændenes Antal inden for de paa- gældende Kontorer. Det har ogsaa været set inden for selve Kontoret, at det var nødvendigt at gøre noget, og man har da delt Kontoret i 3 Afdelinger. Det er det, Lovforslaget tilstøtter at gøre til en endelig Ordning, idet det vil forandre Kontoret til 3 selvstændige Kontorer, hvert med sin selvstændige Ledelse. Selvfølgelig har der været en Forøgelse af Kontorpersonalet, men det har været det underordnede Personale, idet Medhjælpssummen er vokset fra 15,840 Kr. til 31,140 Kr. og Bestillingsmændenes Antal fra 10 til 27. Nu ser man jo nok, at det er ikke ret forsvareligt at vedblive med en Ordning, hvor underordnede Embedsmænd komme til at bære et Ansvar og udføre Forretninger, som egentlig ikke ifølge hele deres Stilling med Rette bør paalægges dem. Det er den Slags Ting, som naturligvis, naar Udviklingen fører det med sig, kunne gaa for en